

τοῦ Βουλευτηρίου ὅπου προσεκληθήσαν τὴν 10ην ὥραν ἐν σώματι ἐπὶ κεφαλῆς ἔχοντες τὸν πρόεδρον μετέβησαν εἰς τὴν οἰκίαν.

Εἶχε καὶ τὸ ἐξιλαστήριον θυμὰ τῆς ἡ κηδεῖα, ὡς εἶχε τὰς ἀσφυξίας τῆς καὶ ἡ τοῦ Γαμβέτα. Ἀπὸ τοίχου σκαρβαλωμένος τις πρὸς θεὸν κατέπεσεν ἐπὶ τῶν μαρμάρων καὶ ἔμεινε νεκρός.

Ἀπὸ τοῦ φωτογραφείου Μωραΐτου ἐφωτογραφεῖτο κατὰ τμήματα ἡ ἀτελευτητος κηδεῖα.

Τὴν καρδίαν τοῦ μεγαλοκάρδου ἀνδρὸς ἐξήγαγον πρὸ τῆς ταφῆς οἱ ἱατροὶ κ. Λούης καὶ Κατερινόπουλος. Τὸν ἐγκέφαλον δὲν ἐπέτρεψεν ἡ οἰκογένειά του νὰ ἐξαχθῇ ὅπως ζυγισθῇ, χάριν τῶν ἐπιστημονικῶν τοιούτων ἐρευνῶν.

Η ΑΠΟΚΡΗΑ

Ἡ ἐν τοῖς ὁδοῖς βασιλεία τῆς Ἀποκρηάτικης τρέλλας προχθές καὶ τὸ Σάββατον ὑπῆρξε πλήρης, τιμῶσα τὴν νεαρὰν φαιδρότητα τῆς πρωτεύουσας μας, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν. Ὁφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι παρὰ τὸν μήπω ἔτι ἀποδοθέντα εἰς τὴν γῆν νεκρὸν τοῦ διαπρεποῦς ἀνδρὸς, τοῦ ὁποῦ ἡ ζῶη τόσῳ στενῶς συνδέεται πρὸς τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ὑπαρξίν, ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης σκέψεως, ἦτο λυπηρὰ διὰ τὸν εὐαίσθητον παρατηρητὴν ἡ προχθεσινὴ πανήγυρις τῆς πρωτεύουσας μας, μαινάδος, τῆς ὁποίας τὸ θορυβῶδες κρουόμενον τύμπανον κατέπνιγε τοὺς ἐπιβάλλοντας νεκρωσίμους ἤχους τῶν κωδῶνων. Ἄς ἐλπίζωμεν ὅτι αἱ ἀληθεῖς πρωτεύουσαι ἐν τοῖς συναισθήμασι τῶν ἐθνικῶν ἀπωλείων καὶ καθηκόντων, αἱ ἐπαρχίαι μας, δὲν ἐμμήθησαν τὴν ἐλαφρὰν πρωτεύουσάν μας.

Τὰ αὐτὰ τῆς πρώτης Κυριακῆς, ἀλλ' ἅπαντα εἰς τὸν ὑπερθετικὸν βαθμὸν ἰδοὺ ἡ τελευταία Κυριακὴ μας. Μόνον ὁ ἐν πάσῃ αὐτοῦ τῇ κλασικότητι κλεινὸς κονιορτὸς ἦτο ἐξαιρετικὴ δωρεὰ τῆς προχθές· ἀλλὰ συνετέλει καὶ οὗτος εἰς τὴν ὑπερθετικότητα, διότι ἐπιπασσόμενος ἀνηλεῶς ἐπὶ ἐνδυμάτων καὶ πύλων καὶ γενεῶν καὶ ὑποδημάτων καθίστα ὅλους μασκαράδες, ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν. Ἡ συνῶθησις ἦτο μεγαλύτερα εἰς ὅλους τοὺς δρόμους, ἀνερχομένη πρὸ τοῦ ζαχαροπλαστείου Παρθενῶνος εἰς τὴν ὑψίστην αὐτῆς ἔντασιν, ὅτε καθίστατο χρεῖα ἀγώνων καὶ ἀγώνων πρὸς διόδον.

Μακρυτέρα παράταξις πρὸ τοῦ Σολωνείου καὶ τοῦ Τσόχα καὶ τῶν Χαφτείων ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐνεδρευνόντων, οἵτινες ἀπατελοῦντες καὶ τὴν βροχὴν ὁμοῦ τῆς ἀποκρηᾶς προσηγόρευον διὰ παρατεταμένης βοῆς καὶ ἔρρεγον δι' ἐφθόνων φασουλίων συνεχῇ σειρὰν τῶν παρερχομένων ἀμαζῶν, καὶ ἀνεδίδοντο καὶ κατερρίπτοντο προχθές βροντωδέστερον καὶ βοὴ καὶ φασόλια· τὰ τελευταῖα ταῦτα κατεσπαρμένα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους πυκνότατα παρίστων βαθμυκδόνεις τοὺς παραισθανομένους ὀφθαλμοὺς τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν, ἀπροσδοκίτους διαστάσεις προσδε-

χόμενον τὸ φᾶσμα τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Τὰ ἐν ταῖς ἀμάξαις δομικὰ ἐποίκιλον εἰς χρώματα καὶ φιλοκαλίαν ἀπὸ τοῦ φωτεινοῦ λευκοῦ μέχρι τοῦ μυστηριώδους μέλανος· ἐνίοτε ὑπεφαίνετο ἔξω τῆς προσωπίδος κανὲν μαγουλάκι ἀπὸ κρεμᾶν καὶ λαιμουδάκι γαλακτομπούρεκο ἢ δύο τακεροὶ ὀφθαλμοὶ βαρυνθέντες τὸν κλωβὸν τῆς προσωπίδος· καὶ αἱ ἀποκαλύψεις ἐκίεναι ἐνέκλειον ὅλην τὴν χάριν τοῦ σκιδόφωτος. Μακαρίτισαί τινες ἀμαζαὶ κατεφθαρμέναι καὶ σκωληκόδρωτοι εἰς τὰς ὁποίας ἦσαν ἐξευγμένοι ἀντάξιοι Ἀχαμνῶντες, ἀπετέλουν τὴν ἐφεδρείαν ἐν τῇ χορείᾳ τῶν κακοτεριασμένων ἀδελφῶν τῶν, φαιδροτάτην ἀντίθεσιν ἀποτελοῦσαι. Ἀλλὰ καὶ τὰ κάρρα συνετέλουν φιλοτίμως εἰς τὴν κορύφωσιν τοῦ θριάμβου τῆς τρέλλας· ἐκτὸς αὐτῶν ἡ εὐθυμία προσελάμβανε θηριώδεις, κατὰ τὴν ἔκφρασιν φίλου μας, ἐκφάνσεις, καὶ εἰς ἀπαίσιās ὅφεις γανωμένων, καὶ μανιῶδη πάταγον τοῦ νταβουλίου. Ἐξαιρετικῶς εἰς ἐν τῶν κάρρων ἐφιλοξενεῖτο ὅλη ἡ παιδικὴ ἡλικία τῆς πτωχείας ἐν ἀπλήτῳ ἀπολαύσει μασκαρωμένη διὰ λευκῶν τινῶν ῥακῶν, καὶ θορυβῶδῶς περιφέρουσα τὴν τόσῳ αὐτάρκῃ εὐδαιμονίαν τῆς.

ΕΞ ΙΤΑΛΙΑΣ

Βάριον, 1 Μαρτίου

Ἀνάστημα ὑψηλόν, ἰσχυρότατος, νεκρικός, μορφὴ ἔκφραστικὴ καρτερίας καὶ ἀποφασιστικότητος, ἡλικία περὶ τὰ πεντήκοντα ἔτη, ἰδοὺ ὁ **Ζαναρδέλλης**, ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης.

Εἶνε νομομαθὴς· ἤρξατο τοῦ σταδίου τοῦ ὡς δικηγόρος· ρήτωρ ἐκ τῶν μᾶλλον διακεκριμένων τοῦ ἰταλικοῦ κοινοβουλίου, ἔχων τὸν λόγον ταχύν, νευρώδη, ὀρμητικόν, αἰκίνητος ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀστράπτων καὶ βροντῶν ὅταν ἀπ' αὐτοῦ ὑπερασπίζῃ τὸ δίκαιον τῆς ἐλευθερίας.

Διότι εἶνε δημοκρατικός· ὁ δημοκρατικώτερος τῶν κατεχόντων σήμερον τὴν κυβέρνησιν, χαρακτηριζόμενος ὑπὸ τῶν ἀντιπολιτευομένων μετριοφρόνων ὡς ἐχθρὸς τῆς μοναρχίας καὶ ἐρυθρός.

Πατρίς του εἶνε ἡ ἡρωϊκὴ, ἡ σιδερᾶ, ἡ δημοκρατικὴ **Brescia**, διακριθεῖσα καθ' ὅλους τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας τῆς Ἰταλίας καὶ τοὺς πλείονας, κατ' ἀναλογίαν, μάρτυρας ὑπὲρ τῆς πατρίδος δοῦσα. Ὁ Ζαναρδέλλης, ὁ ἀντιπροσωπεύων αὐτὴν ἀπὸ πολλῶν βουλευτικῶν περιόδων, ὑπῆρξεν ἐθελοντῆς Γαριβαλδινός. Τὸ 1879, ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου Καϊρόλη ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν ὄντος τοῦ Ζαναρδέλλη, συνέβη ἡ κατὰ τοῦ βασιλέως ἀπόπειρα δολοφονίας ἐν Νεαπόλει, καθ' ἣν ὁ Καϊρόλης ἔσωσε τοῦ ἡγεμόνος τὴν ζωὴν, καλύψας αὐτὸν διὰ τοῦ σώματός του καὶ λαβὼν τὴν κατ' ἐκείνου κατευθυνομένην πληγὴν. Τότε ἡ ἀντιπολιτεὺσις τῶν μετριοφρόνων δεινὸν ἐβόησε κατὰ τῆς θεωρίας τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι αἱ πολιτικαὶ ἀταξίαι ἀδύνατον καὶ ἀντισυνταγματικὸν καταντᾶ νὰ προλαμβάνωνται καὶ ὅτι ἀρκεῖ νὰ περιστέλλονται. Ἡ κατακραυγὴ ὑπῆρξε μεγάλη, οἱ ἀντιπολιτευόμενοι κατηγόρουσαν σχεδὸν τὸν Ζαναρδέλλην ὡς υπαίτιον τοῦ ἀπειληθέντος δυστυχήματος, ἡ κοινὴ γνώμη, ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν τοῦ γεγονότος διατελοῦσα, παρεδέχετο τὸ προλαμβάνειν ἀντὶ τοῦ περιστέλλειν καὶ ὁ ὑπουργὸς ἐπέσεν· καὶ κατὰ τὸν χρόνον, καθ' ὃν διετέλεσε μακρὰν τῆς ἐξουσίας, ἐίργασθη μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος καὶ εὐφυΐας, συντάξας τὴν ἐκθεσιν ἐπὶ τοῦ νέου νόμου τῆς ἐκλογι-

κῆς μεταρρυθμίσεως, ὅστις ἀνέκαθεν ὑπῆρξε τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ πολιτικοῦ αὐτοῦ προγράμματος. Εἶνε ἔργον θαυμάσιον κοινωνικῶν θεωριῶν καὶ πολιτικοῦ δικαίου ἡ ἐκθεσις αὐτῆς, ἐπικρατηθεῖσα ὑπὸ τῶν νομομαθῶν πάσης τῆς Εὐρώπης, καὶ κατατάξασα τὸν Ζαναρδέλλην ἐν τοῖς πρώτοις αὐτῶν.

Ἀπὸ διετίας ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης διατελὼν, ἐπεξεργάσθη τὸν μεταρρυθμισθέντα ἐμπορικὸν κώδικα, καὶ τώρα ἀσχολεῖται νὰ πράξῃ τὸ αὐτὸ ἐπὶ τοῦ ποινικοῦ. Ἰδοὺ ἄνθρωποι ἐργαζόμενοι ὑπὲρ τῆς πατρίδος των, κκ. ὑπουργοὶ τοῦ Τρικίουπ!

Κατὰ τοῦτου ἀξίος ἀντίπαλος ἐπεξῆλθεν ὁ Καβαλόττης, διαμαρτυρόμενος κατὰ τῶν πιέσεων, ἃς ὑφίσταται ὁ τύπος ἐν Ἰταλίᾳ. Ὁ Καβαλόττης εἶχε δίκαιον ὡς ριζοσπάστης, καὶ οἱ λόγοι του ἐβασίζοντο ἐπὶ δύο ἢ τριῶν γεγονότων, κατασχέσεων ἐφημερίδων καὶ ὁμῶς εἴθε καὶ παρ' ἡμῖν, τῷ φιλελευθερῷ βασιλεῖ, ἡ ἐλευθερία τοῦ τύπου νὰ ᾔητο ὅση ἐν Ἰταλίᾳ. Καὶ ἐδῶ κάμνω μίαν ἐκβασιν—διότι μοῦ εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ ἐκφράσω τὴν ἐντύπωσιν, ἣν κατ' αὐτὰς ὑπέστην ἀναγινώσκων δύο φύλλα δύο ἐφημερίδων· τῆς μὲν ἰταλικῆς, τῆς δὲ ἐλληνικῆς· ἡ πρώτη ἐκδίδεται ἐν Νεαπόλει καὶ ἐπιγράφεται εἰρωνικῶς *Ἡ Μοραρχία*. Κυπαῖ δεινότερα τὴν μοναρχίαν, κυπαῖ τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν, κυπαῖ φοβερώς τὸν θρόνον· ἀλλὰ γράφεται ἀνδρικῶς, θαρραλέως καὶ ἀξιοπρεπῶς· ἡ κυκλοφορία ἐνὸς μόνον ἀριθμοῦ τῆς καταδικάζει τοὺς παραπονομένους ὅτι ἡ ἐλευθερία τοῦ τύπου ἐν Ἰταλίᾳ δὲν εἶνε ἀρκετὴ.

Ἡ ἄλλη, ἡ ἐλληνικὴ, ἐκδίδεται ἐν Ἀθήναις· εἶνε ἀκατανόμαστος· διότι καὶ τὸ ὄνομά της καὶ ἡ ὄψις της εἶνε προσβολὴ αἵματηρά, ἀπεχθὴς, μυσαρὰ κατὰ τῆς ἀγιωτάτης τῶν βασιλισσῶν, τῆς ἡθικῆς· εἶνε δολοφονία ἀτιμὸς τῆς αἰδοῦς. Ἀν μία ἐφημερίς ἐν Ἀθήναις τολμήσῃ ν' ἀναμνήσῃ περιληπτικῶς εἰς τὸν βασιλέα τὴν ἀρχὴν τοῦ σταδίου τοῦ ἀπτραπιαῖα ἐπέρχεται κατ' αὐτῆς ἡ κατάσχεσις, ἡ φυλάκισις, τὸ ξύλον· ἀλλ' αἵματοκυλίσεται κάτι τι ἱερώτερον τοῦ θρόνου καὶ τῆς βασιλείας, κάτι τι ὑψηλότερον παντὸς ἀνθρώπου ἀξιώματος, ἡ ἡθικὴ, ἡ αἰδώς, ἡ τιμὴ καὶ ἡ πολιτεία ἡ ἐπίσημος, ἡ ἀστυνομία, ἡ ἀρχὴ γίνονται συνένοχοι ἐπιτρέψουσαι τὸ καγούργημα. Εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ φρίξῃ τις ἀναγινώσκων τὴν ρυπαρὰν, ἀκατανόμαστον ἐκείνην πορνογραφίαν. Ὁ λόγος εἶνε τὸ ἐνδυμα, ὅπερ ἀφ' ἐαυτῆς ἐκλέγει ἡ ψυχὴ· καὶ αἱ ψυχὰς τῶν γραφόντων ἐκείνην πρέπει νὰ ᾔνῃ τι τὸ ἀπεχθές, βρωμερὸν, κακοῦργον, ἀνάνδρον, σεσηπυῖαι, καὶ ὁμῶς οἱ ἐξ αὐτῶν ὡς πύον ἐκρέοντες λόγοι, τυπῶνται καὶ ἀναγινώσκονται αὐτοῦ, ἐν Ἀθήναις!

Δυστυχισμένη πατρίς!

Καὶ ὁμῶς μεταξὺ τῶν μυσαρῶν ἐκείνων γραμμῶν λανθάνει μία παρηγορία διὰ τὸν ἀναγνώστην· οἱ γράφοντες ὁμοίως ἀτιμίαις δὲν εἶνε Ἕλληνες· βέβαιον ὅτι ἀποτελοῦσι τὸ κατώτερον στρώμα τῆς κλάσεως ἐκείνης τῶν ἐπηλυδῶν, ἧτις, συνενόχους ἔχουσα τοὺς κυβερνῶντας, λυμαίνεται σήμερον τὴν Ἑλλάδα· ὅπου οἱ χρυσοκάνθαροι, ὅπου ὁ Καλλιγᾶς ὑπουργός, φυσικὸν τὸ φύτρωμα τοῦ ὑψηλῆς τῶν αὐτοῦ δημοσιογραφικοῦ μύκητος· δὲν τοῖς ἀρκεῖ ὅτι λυμαίνονται τὰ βαλάντια καὶ τὴν ζωὴν σας, ὅχι· θέλουν καὶ τὴν τιμὴν.

Ἄς ἐπανέλθωμεν ἐν Ἰταλίᾳ.

Μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου, ἐπηκολούθησεν ἐν τῇ Βουλῇ βρα-

χεῖα ἐτι συζητήσεις ἐπὶ τοῦ μὴ περαιωθέντος τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, καὶ εἰδικῶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἵππων, ἐφ' οὗ ὠμίλησάν τινες εἰδικοί.

Μετὰ ταῦτα ὁ ἐκ Τοσκάνης βουλευτὴς Φερδινάνδος Μαρτίνης ἀνέγνω τὴν ἐκθεσιν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως. Ἐκ τούτου δύο τινὰ σημειῶ τὰ ἐνδιαφέροντα. Ἡ Ἰταλία δαπανᾷ ἐτησίως διὰ τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν 30 ἑκατομμύρια φράγκων· ἡ ἀναλογία τῶν ἀγράμμάτων ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ εἶνε 54 ο)ο.

Μεταξὺ ἄλλων ρητόρων ἔλαβε τὸν λόγον ἐν τῇ συζητήσει ταύτῃ ὁ δημοκρατικὸς βουλευτὴς Ἰωάννης Βουῖο, καθηγητὴς τῆς φιλοσοφίας ἐν τῷ πανεπιστημίῳ Νεαπόλεως. Ὁ λόγος του ὑπῆρξεν, ὡς πάντοτε, λαμπρός· ἐζήτησε τὴν ἀναμόρφωσιν ὁλοκλήρου τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος· τὴν ἐνθάρρυνσιν τῶν ὠραίων τεχνῶν καὶ μάλιστα τῆς ἐθνικῆς ἐξ αὐτῶν, τῆς μουσικῆς κλπ.

Τὸ θέμα τῆς ἡμέρας εἶνε αἱ ἐν Κατάνη ταραχαὶ, λαμβάνουσαι χαρακτῆρα καθ'αυτὸ στάσεως. Πρόκειται περὶ ἐφαρμογῆς τῶν διαφορικῶν τιμολογίων ἐπὶ τῶν σιδηροδρομικῶν μετακομίσεων, ἧτις θὰ στρέψῃ τὴν κυρίαν τῆς νήσου ἐξαγωγὴν, τὴν τοῦ θείου, ἀπὸ τοῦ λιμένος τῆς Κατάνης πρὸς τὸν τῆς Μεσσήνης· ἡ Κατάνη οὕτω βλάπτεται μεγάλως. Ἀμα τῇ ἀγγελίᾳ ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς ἀπεφάσισε τὴν ὑπὲρ τῆς Μεσσήνης μεταρρυθμίσιν ταύτην, ὁλος ὁ Καταναῖος λαὸς ἀνευ διακρίσεως τάξεως ἐξηγέρθη διαμαρτυρόμενος καὶ εὐθὺς προβαίνει καὶ εἰς τὰ πράγματα, διότι κατεστράφη μία μεγάλη ἐν τῇ πόλει σιδηροδρομικὴ γέφυρα, αἱ σιδηραῖ τροχιαὶ συνετρίβησαν, ὁ σιδηροδρομικὸς σταθμὸς ἐλεηλατήθη· τὰ καταστήματα διατελοῦσι κεκλεισμένα, οἱ πολῖται ἀποφασισμένοι εἰς ἀντίστασιν καὶ ἀπὸ τῶν ἐγγυτέρων σημείων ἐν σπουδῇ συλλέγεται καὶ ἀναχωρεῖ ἐπὶ τὴν Κατάνην οὐκ ὀλίγος στρατός. Τίς οἶδε ποῦ θὰ τελειώσῃ ἡ πα νήγυρις αὐτή.

A. Γ. Η.

Τὸ ἀρωματικώτερον

Τ Σ Α Ι

μόνον εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Πανεπιστημίου

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ «ΥΓΙΕΙΑ»

Νικολάου Α. Βασιλειάδου

δύνασθε νὰ τὸ εὑρητε, κομισθὲν ἐσχάτως ἐκ Ρωσσίας εἰς πακέτα καὶ πωλούμενον ὅχι ἀκριβά.

Τὸ ἀρωμά του μεθύει — Ἡ θερμὴ του εἶναι ὕλη ὑγείας.

ΣΑΡΤΡΟΛΑΒΕΡΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Ἐπὶ τῆς οἰκῆς Ἑρμοῦ, μεταξὺ τῶν ἐμπορικῶν Γαβαλά καὶ Κοκοροπόλου.

Ὅλα τὰ εἶδη γραφικῆς ὕλης. — Ἐπισκεπτήρια χαλκογραφημένα καὶ ἄλλα τῆς στιγμῆς. — Σφραγίδες καὶ ἐπισεφάλλιδες, χρωμολοθογραφημένες καὶ μὴ. — Μόνη ἀποθήκη τῶν ἐμπορικῶν **Καταστάσεων** τοῦ Διεθνoῦς φήμης Καταστάματος τοῦ EDLER καὶ CRUSHE τοῦ Ἀμβέρου. — Ἡ Μόνη ἀποθήκη τοῦ περὶ τοῦ **συναροχάρτου ZOB.** Πρὸς δε

ΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΦΑΚΕΛΟΠΟΙΕΙΟΝ.